

hanem tanúságtévő, általában kisebb, zártabb módon élő keresztény közösségek. Létjogosultságukat nem ez vagy az a tevékenység, hanem a transzcendens kötődés biztosítja."

Puskely M.

A. Auer, G. Teichtweier, H. és B. Strätling és mások: A testben való ember. Test és nemiség mai keresztény szemmel. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1981, 208 o.

Dr. Török Jenő szerkesztő és kiadó ezzel a gyűjtőkötettel igen hasznos segédeszközt ad a házaspárok és szülők meg a lelkipásztorkodó papság kezébe. A családban és azon kívül folyó szexuális neveléshez új szellemű, előítéletektől mentes, a szaktudományok és a biblikus teológia alapján korszerű szemlélet kialakításához értékes elvi és gyakorlati megfontolásokat sorakoztat fel a testről és a nemiségről. A gyűjtemény első részében morálteológusok (Auer és Teichtweier) megalapozása után Helga és Barthold Strätling adnak pszichológiai szakudás és a szülőképzés terén szerzett tapasztalataik alapján értékes eligazítást a szülők nevelő munkájához. A második részben Bovet az erosz helyes értékelését, Von Gagern pedig a régi nemi nevelés hamis (manicheista színezetű) tilalmait világítja meg. Ezeket követi két újabb írás: Durand kanadai erkölcssteológus „Szexualitás és keresztény hit” c. összefoglaló művének egy fejezete, valamint a francia püspöki kar családbizottságának munkája: „Szexualitás és keresztény élet.” Magyar lelkipásztori tapasztalatait foglalja össze Bodó Károly zárótanulmánya. A gyűjtemény végén két hivatalos egyházi megnyilatkozást is találunk a témával kapcsolatban a német és a francia püspöki kar részéről. — Hagyományos szexuálpedagógiához szokott szülők, nevelők talán olyan megállapításokat is találnak e gyűjteményben, amelyek meghökkentik őket. De fontos, hogy megismerkedjenek az új szemlélettel, hiszen nevelői feladatukat csak így láthatják el. Természetesen a keresztény nevelő, a pap lényeges elvi kérdésekben mindig igazodik az egyház hivatalos tanításához. Vannak viszont olyan problémák, ahol a szakemberek vitatkozhatnak. A szóban forgó gyűjtőkötet igen nagy úrt tölt be, — valóban hiánycikk volt a magyar nyelvű vallásos irodalomban. A kérdéskörben világszerte alakulóban vannak a vélemények, a talaj még forró; a nevelők, papok bölcs mérséklettel — a helyzetnek megfelelően — alkalmazzák ezt a gazdag gyűjteményt, amely a szerzők és a kiadó szándéka szerint az arany középutat kívánja követni.

Szabó F.

Alszeghy Zoltán: A házasság (tkk III/9). Róma 1982, 124 o. — **Nemesszeghy Ervin: Az anyagi világ** (tkk IV/1). Róma 1982, 140 o.

A házasság teológiája ötödik könyvecskéje a tkk-sorozat fáradhatatlan szervezőjének és irányítójának. Az előző könyveknel említett értékekkel és újra gyönyörű magyarsággal. A házasság, a keresztény házasság is életforma, életprogram és nagy probléma, a mindennap ezer buktatójával, — és erről nagyon sokat tudunk és hallunk is. Amikor a hívő dogmatikus annak isteni tervét és szentségi keretét kifejti, eligazítani, segíteni akar, azzal a meggondolással, hogy „nincs gyakorlatibb dolog, mint egy jó elmélet” (5). Módszerét a bevezetésben ő maga okolja meg; ennek szemmel tartása segít bennünket a könyv felépítésének megértésében és akkor is, amikor valami fontos kérdésben gyorsan meg akarjuk találni a szerző véleményét. A dogmafejlődés szakértője az általános néprajz, az ó- és újszövetség, valamint a szentatyák tanításának világos, szabatos ismertetése után jut el a fejlődés későbbi állomásain át legfontosabb mondanivalójához: a keresztény házasságnak sokszor csak a fogalmazásban, de másutt alapvető, lényeges pontokon is újszerű és nagyszerű értelmezéséhez és értékeléséhez. Ezt a II. Vatikáni Zsinat és azóta VI. Pál meg II. János Pál adta a világnak. A történelmi, a dogmafejlődést előadó részek a szaktudós szabatoságával, mindig fegyelmezett mértéktartással állnak előttünk. Ilyen „summázásért” különös köszönettel tartoznak azok, akik tisztán akarják látni a helyzetet, a tanítás vonalán is. De